

Beseda vrezana v srce

Pridiga mons. Bože Radoša, varaždinskega škofa

Srečanje Slovencev, Hrvatov in Madžarov

"Skupaj na poti vere in miru"

Dragi bratje in sestre, dragi romarji!

Mi verniki iz Slovenije, Madžarske in Hrvaške smo se zbrali k molitvi, tu v senci cerkve svetega Ladislava v Beltincih. Smo na poti *vere* in želimo graditi *mir*. Z molitvijo sporočamo, da smo otroci istega očeta, Nebeškega Očeta, ki je Gospod, eden in edini, in prišli smo ga prositi, da s svojo Besedo zareže v naše srce in nas nahrani za mizo svojega Telesa in Krvi. Vedno nas spremlja blažena Devica Marija, ki jo vsi trije naši narodi častijo kot svojo Mater, še posebej pa v tem mesecu oktobru.

Še vedno odmeva praznik rožnovenske Matere Božje, zato je primerno, da se naše misli dvignejo k Bogu, ob pogledu na Marijo, ob pogledu na Njo, po kateri je Bog postal viden nam ljudem.

V vseh cerkvah sveta, kjer se obhajajo svete maše, danes odmeva Evangelij, ki smo ga ravnokar slišali. Iz množice odmeva glas žene, ki pozorno posluša Jezusa med njegovim govorom. Ima uho, skozi katerega je Jezusov svet vstopil v njen svet, v njeno dušo – in ga polepšal, naredil ga je za prostor, kjer se rojevajo besede hvale in blagoslova.

Žena iz množice povzdigne glas, hvali Jezusa z blagrovanjem njegove Matere: »Blagor telesu, ki te je nosilo, in prsim, ki so te dojile!« (Lk 11,27) Žena je vljudna, drži se bontona, od modrejših se je naučila, da ni vljudno pohvaliti moškega v obraz – ne želi, da bi bila pohvala podobna laskanju.

Njena hvalnica Jezusu gre preko matere. Gre skozi tisto, ki je bila del njegovega življenja: nosila ga je devet mesecev, dojila ga verjetno tri leta, ga trdno držala za roko, ko je bilo to potrebno, in ga spustila na prostost, ko je odrasel. Vključila se je v njegovo življenje, zato je On njena podoba in ponos. V hrvaškem narodu velja podoben rek, ko je otrok dober, uspešen, kreposten: *Blagor tvoji materi*. Blagor njegovi (njeni) materi.

Nenavaden Jezusov odgovor

Jezus ni nadaljeval svojega govora. Odprl je uho za krik te žene; ne zanika blagra, ki ga je izrekla. Učitelj ima besedo zanjo – veselo novico – evangelij: »Še bolj pa blagor tistim, ki Božjo besedo poslušajo in ohranijo.« (Lk 11,28)

Maternica, ki ljubeče nosi otroka, je vedno blažena.

V nekaterih hrvaških pokrajinah za nosečo ženo pravijo, da je v "blagoslovljenem" ali "blaženem stanju". Verjamem, da je podobno tudi pri drugih narodih (Slovencih, Madžarih).

Na obrazu žene, ki pod srcem nosi otroka se zrcali odsev nebes. Zrcali se tudi Božje obličje ... Bog kaže svojo lepoto skozi dar življenja iz ljubezni.

Ko se otrok rodi, v maternici pusti neizbrisen pečat. V materi ima vedno svoj dom. Ali mama lahko pozabi, izbriše to sled, se sprašuje Izaija. Poslušalec zagotovo takoj odgovori: Ne, ne more pozabiti! Tudi medicina potrjuje, da je ženskemu telesu mogoče videti (diagnosticirati), ali je rodila ali ne; ali je mati ali ne. *Ali lahko žena pozabi sad svojega telesa?!* Če bi bilo to, kar je nemogoče, človeško mogoče, Bog ne pozabi svojih otrok: to za Boga ni mogoče!

Vrnimo se k zanimivemu Jezusovemu odgovoru: *Blagor tistim, ki poslušajo!* Kje je tu Jezusova mati?

Prvi greh je posledica neposlušnosti Božji besede. Adam in Eva nista imela ušes (srca) za Božjo besedo. Nagnila sta uho k drugemu sogovorniku, *kači*, ki jima srce napolni z lažnimi obljubami, iz njega izpodrine Božjo Besedo. Srce, ki ne posluša, izgubi mehko/tankost posluha za Božjo govorico – postane trdo. Izgubi občutek za ljubezen.

Nova Eva, Marija, ima popoln, edinstven posluh za Božji glas. Ta "nazareški popek" s poslušanjem, pozornostjo, odpiranjem vrat svoje notranjosti, odpira vrata sveta, da On, ki želi biti z nami lahko vstopi in prebiva pri nas.

Ona je prva in vedno edinstvena v poslušanju in sprejemanju Božje besede. To ve tudi tisti, ki hvali "poslušalce Božje besede"; po njenem poslušanju se je sam "naselil", dobil bivališče med nami.

Ona v svoje srce, kot v beležko, beleži, gravira vse dogodke njegovega življenja. Od njih živi, so njeno veselje in bolečina, njen vsakdan, a tudi njeno veselje. Vedno so sveži, saj v materinem srcu, ko gre za otroke, ni roka uporabe. Tu jih tudi mi z veseljem premišljujemo, medtem ko molimo rožni venec. Skupaj z njo potujemo od postaje do postaje Jezusovega življenja. Prosi za nas in nas spodbuja, da si jih vtisnemo v svoja srca in duše. Vzljubimo, kot je to storila ona.

Z občudovanjem postane žena iz evangelija podobna Mariji, ki občuduje vse, kar se govori o Jezusu, in z materinsko pozornostjo ohranja v srcu besede, tudi tiste, ki jih ne razume – kot tiste, ki so bile prvič izrečene v templju. : "Ali nista vedela..."

Evangelij ima vedno še nekaj malega – skritega... Morda se skriva v simboliki "prsi, ki jih Jezus sesa".

Jezus namiguje na drugo lepo podobo, ko govori o "poslušanju besede". Judovska misel Mojzesovo postavo primerja z materjo, ki doji svoje majhne otroke. Božjo Besedo enači z materinim mlekom. V poznem judovstvu, celo pred krščanskim, je mleko postalo eden od simbolov za Božjo Besedo. Sledi te primerjave so ohranjene tudi v nekaterih odlomkih Nove zaveze. Sveti Pavel namreč v Pismu Korinčanom piše: »Mleka sem vam dal piti, ne jedi, saj je še niste zmogli.« (prim. 1 Kor 3,1-2). Medtem ko sveti Peter opominja: »To je beseda, ki vam je bila oznanjena kot veselo oznanilo. Znebite se torej vsakršne hudobije in zvijačnosti, hinavščine, nevoščljivosti in vsakršnega obrekovanja. Kot pravkar rojeni otroci zakoprnite po

pristnem duhovnem mleku, da boste z njegovo pomočjo rastle v odrešenje.« (prim. 1 Pt 1,25 – 2,1).

Kdor sprejme in posluša Božjo besedo, je kakor novorojenček, ki se hrani z mlekom iz materinih prsi. Jezus je bil učitelj, ta simbolika (mleka) mu gotovo ni ostala skrita. Njegov odgovor ženi iz množice se poigra z dvojnimi pomenom izraza "mleko". Medtem ko anonimna žena omenja materialno mleko Marijinih prsi, Jezus namiguje na duhovno mleko, ki je podoba Božje besede. Zdi se, da Jezus pravi: »Moja Mati ni tako blagrovana, ker me je nahranila s svojim mlekom, temveč zato, ker je bila sama nahranjena z mističnim mlekom, ki je Božja beseda.« »Marija je bila zelo blizu Bogu, ker je – tako uči sveti Avguštin – rodila bolj v srcu kot v maternici. Za Sveto Devico je bilo veliko, da je dojila Sina Najvišjega, a še večje je bilo zanjo, da se je hranila s tistim skrivnostnim mlekom, ki je Božja Beseda.« (sv. Avguštin)

Bratje in sestre!

»Še bolj pa blagor tistim, ki Božjo besedo poslušajo in ohranijo.« (Lk 11,28) Gospod nam je vrgel žogico z jasnimi pravili igre: poslušati in ohraniti Božjo Besedo!

Želi in ponuja bližino, ponuja nam blaženost – intimnost, ki presega fizično povezanost – intimnost, ki ni naravna, temveč nadnaravna. Ruši meje delitve narodov in nas trdno oblikuje v en narod, Božji narod. Izhajamo iz treh narodov, a imamo isto mleko, ki nas hrani in oblikuje – Kristusov evangelij.

Bratje in sestre, podojeni z evangelijem, stopimo skupaj na pot vere in miru!